

Verneuil

Geschiedenis

Op 30 mei 1766 werd in de kerk het huwelijk gevierd tussen Louis de St. Just de Richebourg en Marie Jeanne Robinot. Zij zijn de toekomstige ouders van Louis Antoine de St. Just, die op 25 augustus 1767 in Decize wordt geboren en zal uitgroeien tot een revolutionaire politicus en getalenteerd militair leider. Hij studeerde aan de school voor retoriek in Soissons en later rechten in Rheims. Tijdens de Franse Revolutie kreeg hij de betreurenswaardige rol van aanstichter van een bewind van terreur toebedeeld.

In 1918 installeren de geallieerden zich in het dorp. Hun kampement lag tussen de Aron en de spoorweg. In het kamp repareerden zij auto's (ambulances, motoren ed.) en wagens getrokken door paarden. In juli 1919 vertrekken zij weer waardoor de goederentransporten stoppen (e.e.a. is te zien in het Centre d'interpretation du Toueur in St. Leger des Vignes geopend van 14.00 – 18.00 uur tot 31 augustus).

Tussen 1921 en 1929 wordt de bestelauto van Ford Verneuil hiervandaan verkocht; er zijn 4 modellen: de 'la Boulangère', 'la Normande', 'la Torpédo' en 'le Fourgon'.

Nog steeds liggen er resten, een tiental palen en beton, op de plaats waar het kamp lag dat werk in overvloed gaf.

Op de begraafplaats ligt pater Alexandre de Plater begraven; hij was getuige van de Russische Revolutie en zat in het joodse getto van Warschau.

Op 21 augustus 1944 wordt een Duitse auto aangevallen door het verzet, de chauffeur wordt gedood. Soldaten plunderen het huis van de familie Lamartine en steken het in brand. De mannen Lamartine en Roy worden geëxecuteerd gebracht en verbrand. Enige tijd later, op 5 september, volgen Cousson, Bonnet, Monin en Bouquet (77 jaar oud). Vervolgens wordt het kasteel beschoten met een kanon, de schade valt echter mee.

Bij het gemeentehuis, in de kerk is een herdenkingsteken en op de begraafplaats is een herdenkingsteken opgericht voor hen die zijn gevallen tijdens de 1^e en de 2^e Wereldoorlog en de oorlog tegen Algerije.

Verder is er achter de kerk een wasbekken en een prachtig kruis.

Sint Laurentius kerk

De Romaanse kerk van Verneuil is gebouwd in de 11^e - 12^e eeuw. Het gebouw bevat een hoofdschip en zijbeuken. Het dwarsschip en altaar worden overdekt door een koepeldak.

Het schip, met 5 spanten, is breder dan het altaardeel en verbonden met de zijbeuken door 2 smalle doorgangen aan weerszijden van de peilers die het altaardak ondersteunen. Het dak wordt gedragen door een eenvoudige houtconstructie.

De kerk wordt spaarzaam verlicht door licht dat binnenvalt door de twee hoge regenboogvensters in de zuidelijke muur en een klein raam boven de toegangsdeuren in de oostwand.

In de noordwand, boven de kansel, is een dichtgemetseld vlak zichtbaar. De opening die veel groter is dan die van de ramen in de zuidwand, doet vermoeden dat het hier gaat om een doorgang naar een ander, naastgelegen, gebouw. Maar zeker niet om een raam.

De grote halfkruisbogen bij het altaar steunen op pilaren die zijn versierd met palm en acanthustwijgen. Twijgen verschijnen ook uit het bek van het masker met de kattenoren, gemetseld op een van de hoeken van een pilaar.

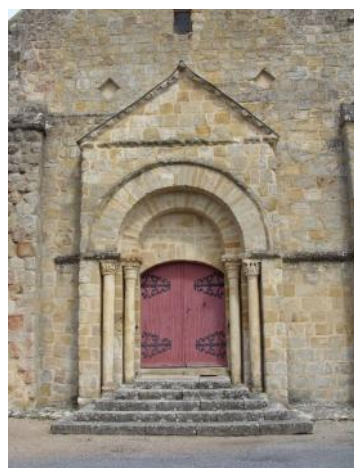
Het raam aan de zuidzijde is laatgotisch en vervangt het oorspronkelijke romaanse raam dat, zoals aan de buitenzijde is te zien, hoger was.

Aan de linkerzijde van het altaar bevindt zich een smal raam; het raam aan de rechterzijde is verborgen door de later aangebouwde sacristie.

De apsis is gebouwd met zorgvuldig uitgezochte stenen en naar boven toe gesloten met een gewelf in de vorm van een kwartbol, een zg. 'Cul de four'. Diep in de wand 3 ramen die de apsis van licht voorzien.

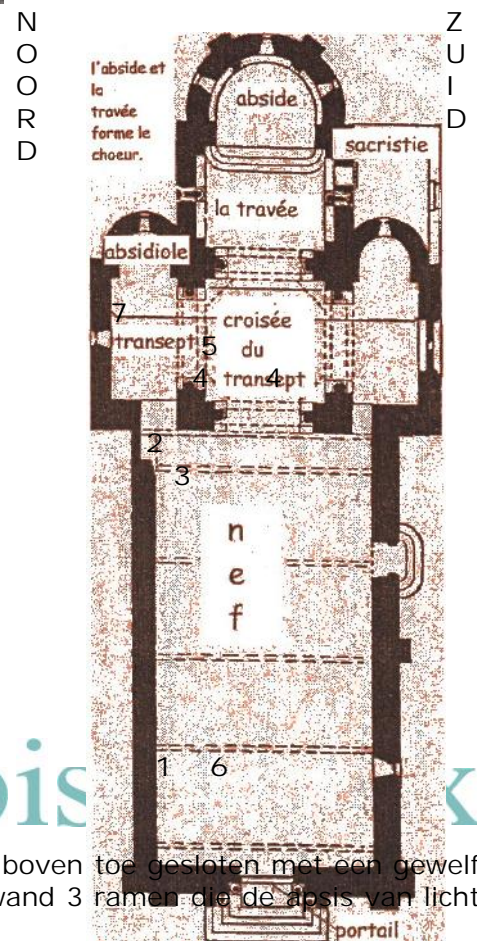
De rondbogen rusten op rechte pilaren.

De toren is vierkant gebouwd en bevat twee verdiepingen; waarvan de bovenste aan iedere zijde twee klankopeningen heeft.

Het dak van de toren is bekleed met leisteen (60 leitjes/m²).

Aan de voorzijde van de kerk omramen twee vlakke steunpeilers een vooruitspringend portaal, dat door een platte geveldriehoek overtroffen wordt. De binnenzuilen hebben een eenvoudige ring als kapittel, op de buitenste zijn scènes te zien. Op de zuidelijke de aanbidding van de wijzen; op de noordelijke een harpspeler (mogelijk koning David) met daaronder een persoon met een dier (mogelijk Samson in gevecht met de leeuw).

Binnen in de kerk:

1. Het doopbekken, dat uit de 15e eeuw stamt, heeft een cilindrische zuilenschaft en is met onregelmatige zigzagbanden en eikenblad-ornamenten versierd. Het zeskantige bekken heeft een houten deksel met daarop een klaverbladvormig kruis.
2. Een reliëf van Sint Hubertus uit het begin van de 16^e eeuw.
3. Een bank, versiert met drie wapenschilden. De middelste draagt het wapen van de grafelijke familie Bonnay; een uitgesneden leeuw die een grafelijke kroon draagt, gedragen door twee kinderen.
4. In twee nissen bij het begin van de zijbeuken, een houten beeld van de heilige Antonius en de heilige Agatha, gedateerd uit de 18^e eeuw.
5. In 1849 heeft Gerard de Soultrait verwezen naar een houten verguld altaarblad, dat ongetwijfeld aan het eind van de vorige eeuw is vervangen door het Germaanse altaar dat er nu nog staat.
6. Boven het oostportaal hangt een doek uit 1775 dat de heilige Laurentius, patroon van de kerkgemeenschap, voorstelt.
7. Het oostelijk venster van het noordelijke zijaltaar toont de verschijning van de engel aan Maria.

De wandschilderingen.

Gedurende werkzaamheden die in de 19^e en 20^e eeuw zijn uitgevoerd, heeft men wandschilderingen blootgelegd. Een omvangrijke studie van het gebouw, in juni/juli 1988 heeft de reeks gedateerd van de 12^e tot de 14^e eeuw. In de 12^e en 13^e eeuw zijn de wanden voorzien van een okerkleurige kalk waarin met rood-okkerbruine voegen figuren zijn ingetekend. In de 14^e en 15^e eeuw zijn de wanden opnieuw voorzien van een pleisterlaag en zijn nieuwe scenario's ingetekend. In de 16^e eeuw zijn de muren voorzien van een okergele laag kalkmortel en is met witte voegen een met wapenen gedecoreerde band aangebracht die de begrafenis voorstelt van een belangrijk persoon.

Het middenschip: de noordzijde,

- het westelijk deel; stelt voor de verkondiging van aartsengel Gabriel aan Maria (de engel draagt een klein etui waarin zich een stuk perkament bevindt met daarop het bijbelvers met de aankondiging). Dit deel stamt uit de 15^e eeuw.

- het middendeel; de sage van de drie doden en de drie levenden. De schildering is 7,60m lang en 1,75m hoog. De schildering is nogal onhandig aangebracht.

Links van het kruis, drie ruiters, waarvan de voorste een valk draagt, gaan op valkenjacht en treffen hierbij drie doden. De eerste ruiter draagt een kroon en heeft een valk op de linkerhand; zijn gezicht is niet duidelijk zichtbaar omdat hij zijn hoofd heeft afgewend. Deze persoon, de koning of heer, mag door de dood niet worden herkend. Zijn armen zijn, in stomme verbazing, gespreid. De andere ruiters, die hem begeleiden, zijn wel herkenbaar. De een heeft de handen geheven alsof hij de hemel smeekt, de ander heeft de handen gevouwen alsof hij bidt.

Aan de rechter zijde van het kruis, de doden. De eerste dode strekt de handen uit naar de ruiters en zegt: "Vandaag bent u blij, maar zoals wie u nu bent, u eindigt net als wij". Zijn gestalte is mager en een lijkwade bedekt zijn naaktheid. De twee andere doden zijn naakt en hun mond is verbonden, hetgeen kan betekenen dat het uur van de beide begeleidende ruiters nog niet is aangebroken (symbolisch gezien verlaat de ziel het lichaam via de mond). De bomen herinneren aan de ijdelheid van het aardse leven. Ook dit deel stamt uit de 15^e eeuw.

- het oostelijk deel; op het paneel is sint Antonius te zien, samen met de duivel. De heilige, gekleed in een zwart kleed met capuchon, houdt de TAU vast. Rechts, presenteert een bisschop (nauwelijks zichtbaar) een kruis.

(Voor de Franciscaanse Beweging is het Tau-teken een symbool geworden; een teken van zegen en vrede. Het herinnert ook aan het kruis, het teken van verlossing. Veel mensen van de Franciscaanse Beweging overal ter wereld dragen de Tau als herkenningsteken. Daarmee willen ze uitdrukken, dat zij in Franciscus' voetspoor willen gaan op zoek naar een wereld van "Vrede en alle goeds".)

Het middenschip: de zuidzijde,

- middelste deel; rechts de steniging of onthoofding; een knielende monnik met tonsuur, de beul in rood gestreept uniform, met een kromsabel in zijn gordel zwaait een steen. De heilige op zijn knieën heeft al een slag gekregen. Over zijn hoofd heen zien we een zegenende hand en hemelse stralen. Links bevindt zich een persoon die de helm van sint Etienne draagt (met een ondergrond van Ieliën). Ook dit deel stamt uit de 15^e eeuw.

De zijbeuken: noordelijke zijbeuk,

- noordwand, een zeer onvolledige wandschildering waarvan het thema nog niet is gedefinieerd (15^e eeuw).
- het zijaltaar; over elkaar heen geschilderde voorstellingen uit de 15^e eeuw, versierd met engelen, en uit de 17^e eeuw versierd met nissen en geaderde stenen.

Zuidelijke zijbeuk,

- het zijaltaar; de in 1989 aan de voorzijde aangebrachte versiering is een kopie van de versiering die is aangebracht op de bogen bij het altaar aan de noordzijde.
 - zuidmuur; fragmentarische wandschildering die momenteel wordt gerestaureerd. Een zwarte band (een zg. "litre funéraire") versiert met het wapen van de familie de Grandy (16e eeuw).
 - zijaltaar; een aantal heiligen, waaronder sint Laurentius, bij de maaltijd van Herodes en de onthoofding van Johannes de doper (15e eeuw).
 - de kruisgang; bogen versiert met verboden vruchten (12-13e eeuw).
- Noordwestelijke pilaar; het wapen van de fam. de Fontenay (16^e eeuw).
Het koor; verschillende inscripties, datum nog onbekend.

De apsis;

- de wanden; sjabloonachtige versieringen begeleid door vier apostelen, Paulus, Andreas en Petrus, de vierde is onherkenbaar (14^e-15^e eeuw).
- "cul du four"; Christus in zijn majesteit, met de symbolen van de vier evangelisten omgeven, waarvan er twee duidelijk herkenbaar zijn; de engel van Matteus en de adelaar van Johannes (14^e-15^e eeuw).

De klokken

De klokken zijn in Montargis, in de Loiret, gegoten en gewijd in het begin van de 20^e eeuw.

De 1^e klok draagt de inscriptie: Anno 15 september MDCCCXII (1912) ben ik gewijd door mg. Garnier, generaalvicaris van Nevers. De heer Eugene Taminou was burgemeester en de heer Joseph Desgranges was pastoor van Verneuil. Ik heet Rene Anne en in de gieterij van Montargis Loiret heb ik als peter de heer Rene Benoist d'Azy gehad en als meter mej. Chrestien de Lihus Chambon.

De 2^e klok draagt de inscriptie: Anno 10 augustus MDCCCII (1902) ben ik gewijd door seigneur, abt Garnier, generaalvicaris van Nevers. De heer Stanislas Paradis was pastoor. Ik heet Gagrielle Marguerite Marie Louis. In de gieterij van Montargis, Loiret heb ik als peter Gabriel Chrestien de Lihus gehad en als meter mevrouw hertogin Paul Benoist d'Azy, geboren Marguerite de Sarret de Coussergues Chambon.

Beschermheer Sint Laurentius

De kerk van Verneuil is opgedragen aan de heilige Laurentius. Voorheen was er een beeld dat de heilige liet zien met in zijn hand de martelaarspalm en de grill. Achter in de kerk hangt een doek uit het jaar 1775 dat de heilige Laurentius vertegenwoordigd. In 258 was Laurentius diaken onder paus Sixtus II. Toen de paus in het martelaarschap werd opgenomen, vertrouwde hij goed en geld van de kerk toe aan Laurentius. Hij werd echter gevangengenomen door de soldaten van keizer Valerianus, die hem opdroeg goed en geld van de kerk, binnen drie dagen, aan hem over te dragen. Na drie dagen keerde Laurentius bij de keizer terug met bedelaars, zieken en armen en zei tegen de keizer: "dit zijn de echte schatten en het vermogen van de kerk". Vervolgens werd hij op de brandstapel gegooid. Maar voordat hij verbrandde zei hij nog tegen de keizer: "Je hebt me aan één kant gebraden; draai me nu om en eet me op".

Het kasteel is gebouwd in de 13e eeuw; als een oud fort gebouwd in carrevorm met op de vier hoeken een ronde toren. In de 16e eeuw is er tussen twee torens in een gastenverblijf gebouwd. Het kasteel is bewoond geweest door de families la Perriere, Babute, de Fontenay, de Bonnay, de Maumigny en momenteel door de baron van Cordon.

De gebrandschilderde ramen aan de zuidzijde van de kerk zijn aangeboden door Gaston CHRESTIEN de LIHUS en Geneviève de LAFITTE de CANSON ter gelegenheid van hun huwelijk op 2 juli 1892.

ng Le Bois Vieux